

והסביר על פי משל, שהיה בעולם כרך גדול, וסבירה חומה בצורה וחזקה עד להפליא. וכל המלכים רצו לככשה, והניחו כל חותמיهم, ותוקנות נשאר מעלה. כי כל החילונים שליהם נפל כוחותים שזרקו מושם. ואחר כך, היה מלך אחד חכם מאד, שהליך סביב החומה והבט ונדמה בדעתו שכעת יקח כל הגבורים מוחילוטיו ויכו על החומה עד שיוכבשנה. ועשה כן ונפלו כל היילוטיו, ונשאר רק הוא בגבו.

והליך סביב החומה לראות מה פעל שם, וראה בחכמתו שכעת (שכבר החומה מבפנים) כולה צועז רך מבחוץ לא ניכר), אפייל בזקינים ובחולמים וילדים יוכבש. ועשה כן, וקצת כל השאר נשים וילדים וחולמים מה נשנאר לו, והליך וככש והרס החומה כליל. וכעת מי כבש החומה, אם האחוריים החלושים? הלא אפייל יעבדו בכל חותם אלףנים שנה לא היו עושים אפייל רושם, וрок הכח של הגבורים הראשוניים שעוזעו את החומה עד להריסה. ואם הראשוניים? הלא לא כבשו, רק האחוריים גמרו וככשו.

ובן הוא לעניין הגאולה, שהראשוניים כמו הצדיקי אמות ואנשיהם, כמו משה רבנו עליו השלום, רבי שמעון בר יוחאי עליו השלום, האריי הקדוש, הבעל שם טוב הקדוש, ורבינו הירושלמי הצדיקים רוקחו חיצים להנחש להסתירה אחרת, ה"ס"ם וסייעו, וכבר עוזעו כל כך הסתירה אחרת עד שאפיילו יהה מי שייהה מדורות האחוריים, יכולו לבוש את הסתירה אחרת, ולגמר הבורו ישיבוא הגאולה.

ובאמת זה המשל מועל ממד לעבודות ה' בכל האופנים, בהתקומות לעניין עבודת ה' תפלה והtabוזות, ובענין שבויות תאונות ומידות, שאף על פי שהזה כמה שנים, ועשה מה שעשה ונדמה לו שעדיין לא פעל כלום, אף על פי כן יתחזק ויתחזק לעשות את שלו, עד שיגמור. וכן בענין דרך ארץ, כמו שאמרו ז"ל: שלושה דברים צרכין חיזוק וכו'. ודי לחכימה כי המשל הנ"ל הוא לכל העניינים.

האדם

אוצר היראה - קומות אדם ואיבריו, י"ב עירך דת ישראל ועירך היהדות תלוי בזקן ומאות, ובhem נכר היהודי כי הוא מזרע ברך ה', מזער ישראל. ומישרוח אחרת עמו, חס ושלום, ורוצח לבפר, חס ושלום, באקלקי ישראל, איזה תחילת הכפורה הזאת, ממשליק מעלו הזקן והפאות, חס ושלום.

כי באמנת כל דת ישראל הקדשה תלוי בזקן ופאות, כי כל דברי תורה הקדשה וכל המצוות כולם, ואפייל כל המנהגים הכהרים של ישראל עם קדוש, כולם הם שעורים וצמצומים להשיג עליידם השגת אלקותו. יתברך, כל חד כפום מה דמשער בלבבה וככל אלו הצמצומים ושבורים כולם הם בבחינת שערות קדשות, וכולם נמשכים משערות דידיקנא קדשא והפאות, כי כל שערה ושערה מהפהה ודינקא קדשא ויקרא, כולם הם בחינת צינורות עליונים וצמצומים קדושים, שמשם נמשך כל חכמת התורה הקדשה והמצוות, שעלי-ידם משיגין אלקותיו יתברך.

וככל קדשות ישראל הוא בחינת תורה ותפלה, והכל כולל בהדיקנא קדשא, כי תליסר התקוני דינקא הם בחינת תליסר מידות

ההההה fe לההההה לההההה מברסלבל

לכrown נצח מוריינו ר' ישראל זב אודסר בר ר' איזיק שלמה, זצ"ל

• ויחלים ...

... עוד מצאתי מכתב יד החברים: דע שיש חן, שמי שיכל לשמש בזה החן הוא יכול לעשותה שאלת חלום ולידע עתידות על ידי החלומות כי בכל החלומות בודאי יש בהם עתידות, רק שיש בהן כמה פסולות ותבון, כמו אמרו רבותינו, זכרונות לברכה (ברכות נה).

שם שאפשר לבר בלא תנין, כך אין חלום וכו', גם יש חלומות ברורים כמו שכותב (במדבר יב:ו) : בחלומים אדרב בו; וממי שיש לו זה החן הנ"ל, תלמידיו צודקים בדאי, אלא שאפיילו בשושמעו חלום מאחר שמספר לו איזי, נופל התבון והפסלת מן החלום ועל ידי זה שמיע רק החלום המברור, ועל ידי זה יכול לפטור החלום ולידע העתידות מהה.

וישוף היה לו זה החן בחינתו (בראשית מט-כב) : בן פורת יוסף בן פורת עלי עין, לשון חן כמו שפרש רשיי, על ידי זה היה חלומו צודקים כי השתמש תמיד בחלומות ופתר אותן מחמת שהיו חלומות צודקים וככובו בתורה. גם על ידי זה היה יכול לפטור כמו שכותב בתורה.

• ותתפשהו בבגדי ...

לקוטי הלכות - חוקת מטללים ה' ו' ועל כן רוב תאות ממון הוא בשיבול הלבושים והבדגים. כאשר יכול כל אחד להבין בעצמו שרוב גיגיות וטירידות הפרנסת הוא בשביב הבגדים והמלבושים של כבוד, לו, ולאשתו ולבניו ולבנותו ; ובפרט בעת הנשואין, שצריך להשיאם שככלו ההוראה הוא על המלבושים, והוא המטריד את רוב בני אדם בפניטם מחמת שככל אחד רודף אחר הכבוד ורואה מלבושים גבוהים מערכו, ועל ידי זה נעשה בעל חוב ומחייבים ממנו חברו, וכמו ששמעתה מפי הקדושה, שהמלבושים מטרידין מאי את האדים, כי אכילה ושתייה יכול האדים להתפרנס בחוץאה קלה, אבל המלבוש מטריד, מאי, וכך שכתוב על פסוק ותתפשהו בבגדי, שהסתירה אחרת תופסת את האדם בבדיו דיקיא וכי, עיין שם בספר שיחות הר"ן, היינו כבilly.

כיעיר גג תאות ממון שמכליה ימי האדים נمشך מגם הלבושים כנ"ל, ויעירו מחמת חסרוו אמונתו, שאינו מאמי שכלל דבר יש פנימיות הרבה וככנייל, וסומך על חכמתו וערמותו כלו כבר השיג את כל החכמה וידעו איזק למצוא ולהשיג ממון על ידי תחבולות וערמות האלו.

כיא אם היה שם לבו אל דבר ה' המלבוש בכל דבר, והיה מאמין שהכל בהשגה פרטיה, ואף על פי כן שהאדם צריך לעשות את זה עסוק בשביב פרנסת, כמו שכתוב וברך ה' אלקים בכל מעשה ידך. אף על פי כן אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה', כי לא מומצא ומumar

ואחד, כפי שורש נשמותו וכפי מעשו וכפי גלגוליו וכו', שעיל ידי כל זה צrisk להתרנס, על ידי صحורות אלו.

אבל יש לו בחירה והעיקר הוא האמונה, להאמין שכל תחבליםיו לא יועילו לו בלא השם יתברך, כמו שכתוב אט ה' לא יבנה בית שוא עמלוי בונו בו וכו'. ועל כן צrisk לעסוק במסאה וממן באמונה ולבושות על פי התורה ולבלי לשכוח את השם יתברך, חס ושלום, בשעת המומי'; מכל שכן שלא יתרחם בחכਮות רעות ומרמות ליגע במונו חבירו, חס ושלום, אפיילו שווה פרוטה, כי היא לא תצליח, כמו שכתוב לא יחוין רמייה צידו.

כל פור

[כוכבי אור - ספרדים נפאלים]

משלים מרבי אברהם ז"ל

לענין שנות הבלי עולם הזה והתקלית

(ד) אמר המעתיק) שמעתי מאנשי שלומנו,

שמעו מרבי אברהם ז"ל בשם מוהרנית ז"ל, ששאלו אותו בעניין הגאולה, איך יכול הדבר להיות שבעזמו הדורות הקדומים וכמו בדור רבינו הקדוש לא בא הגאולה, ובדורות האורחים? אשר הולכים מטה מטה יבוא

טוב להגיד ולשיר

לזכות כל היישועות

נ' נח נחמן נתמן מאומן

צנו ברחמייך הרבים לקיים מצוותך
באמת, עד שנזכה להמשך עליינו באמת שעשו
עולם הבא תמיד, שהוא הודה לאשך גדול
והקדוש, ובפרט בימי החנוכה הקדושים שלהם
מי הודה, עד שנזכה להתקרא לך ולברך כל אמת,
ולדעך ולהזכיר אותך ולהודות לך ולברך סלה
באמת לעולם כי טוב, כמו שכתוב, **הוו לה' כי**
טוב כי לעולם חסדו, ונזכה להמשיך הקדושה
של שבת לששת מי החול, עד שנזכה להיות
בשמחה תמיד כרופא הטוב באמת.

מפתב

[ספר אבי הנחל ב'- מכתב רצ'ט]

צריך כל אחד להשתדל מאד להתקרא
לצדיק האמת דיביך, ולא די לו בהספרים
שיש מכבר, שمبرר האמונה בכל עת כפי
הבירור שצרכיך בזה הדור בכל יום ויום
חדש, ואין די בהספרים של הנביאים
והצדיקים שיש מכבר, רק צרכיך להתרקרב
אליו דיביך.
אך הבעל דבר מוגרה בזה הצדיק מאד
ומתגבר בכל דור ודור לרוח את העולם מזה
הצדיק על ידי גודל הקשיות ומחליקות שמרבה
עליו, אשר על כן צריך לחפש ולבקש מאד את
הצדיק האמת.

התורה והמצוות הם אויר ונר להאיר לנו
דרך לבקש ולמצוא את הצדיק האמת, כי על
די הצדיק זוכה לאמונה שהוא במדורגה גבוהה
כל כך, עד שהוזה זוכה לkol niggun שיתעורר
לעתיד, שעל ידי זה יש לו כח להוכיח את
ישראל, אשר קול תוכחתו הוא בחינת קול
הניגון שיתעורר בעתיד על ידי משיח צדקנו.

הצדיק האמת הוא מקיים את העולם
ומלמד לדור דור את העולם, וממשיך אמונה
בעולם ומורה בדורות אלו ובכל הדורות
העתדים לבוא, את הדרך ילווה, ומזכה
ומברר את העולם בכל פעם מהסייעים והפסתות,
עד שיגמור הבירור בבהירות נפלא בתכליות
השלמות, כמו שהיא עתיד באמת בעת שיגלה
השם יתברך את אור התורה עתיקה סתימאה
של הצדיק האמת על ידו, בעת קץ האחזרון, על
ידי משיח צדקנו, שעל ידי זה לא יפiero ולא
יעברו עוד על התורה לעולם, ויתתקן העולם
בשלמות.

אין לעולם שום תקנה ותקווה בשום פנים,
כי אם על ידי ההתקראות והחתיקשות לחצדיק
האמת, אבל השקר מתגבר ונחשיך כל כך, עד
שאין רואין האמת כלל, כאילו לא היה בעולם.
יש מאורי או ריש מאורי אש, וזה לעומת זה,
כשהתגברין מאורי או ריש מאורי אש
וכן להיפך, חס ושלום, כשהסתלקין מאורי או ריש
או ריש מאורי אש, חס ושלום, ומאורי או ריש
אור זה בחינת אור הצדיק האמת.

כל עיקר קנאתו והתגרותו של קליפת
עמלק הוא להעלים ולהסתיר אור הצדיק
האמת שזה הוא בחינת שם ה' (...) בסוף הגלות
הארוך המריר ירדנו פלאים, וכל שידוע כל אחד יריד
ונפל למקומות שנפל כלו, והוא שידוע כל אחד בנפשו,
ולולא הי' שהיה לנו שהוא ממשיך עליינו גם
עכשו בתקופ עומק נפלינו וגולתינו האורה
נפלאה הנמשכת על ידי הצדיק האמת בהעלם
גדול, שהוא רוחו של משיח שהוא עיקר תיקון
העולם בסוף קץ האחזרון, לו לא זאת כבר אבדנו
בעניינו....

הן בבריאות זו בצרפת. מבואר בשונה
עשרה: **על נסיך שבכל יום עמו ועל נפלאותיך**
וכו, ובפרט ברכניות, שהשם יתברך ממשיע
להתחזק באמונה וביראת ה' וקיים התורה.
אבל מחות מסטרון בשלמות האמונה, אין
מרגש ואינו רואה את הניסים והנפלאות שהשם
יתברך עשו עמו כל אדם בפרטיו.

❖ **על כן צריך כל אדם להתחזק באמונה**

כבראי, ולהתבונן באמות בניסים ובחסדים שה'
יתברך עשו עמו יום ויום, ובברוך זאת
להודות לו ולהלל, וזה עיקר תעוגן עולם הבא להכير
היאנו שכמו שיעיר תעוגן עולם הבא להכير

בגדלות השם **יתברך**, כן על ידי האמונה
בఈחה פרטיט, ועל ידי הכרה בניסים וחסדים
שהשם יתברך עשו, ועל ידי הلال וההודה
לשמו הגדל, מכירים בגදלתו. לא שקר, שלא
لتפילה אמתית ולמלוד לשם, לא שקר, רק לשם שמים
לשם כבוד, ממון וכיוצא באלה, רק לשם שמים
באמת, וזוכה להתקרא לך אמותי.

❖ **גם זוכה לשידוכים אמתאים בגשמיות**
וברוחניות, וזוכה לשלוות הדיבור, היאנו, לדבר
רק דברי קדושה ואמת, וניצל מדברי שקר
ודברים בטלים וכו'. ואיזו זוכה להמשיך קדושות
השבת לששת ימי המשעה, מבואר באות אמת
ואמונה סעיף מ'.

אחים וקרים

תרמו נא, בעין יפה
למען קיום העלון
בכל סניפי הדואר

חשבון 7-2255-8

תזכו למצאות

❖ **ועל ידי זה נתגלה אחדותו הפשט**
יתברך. היאנו שזכה להרIGH ולהאמין שכל
השנויים העבריים על כל אדם, הכל נעשה
בఈחה הפרטית יתברך, המכונה **אחד**
הפשט יתברך. לכל התקונים המבוארם
בסעיף זה, זוכים על ידי קיומם מצאות הדלקת נר
חonica באמונה פשוויה כראוי, ויראה ואהבה
ראויים. גם על ידי ההודה וההلال להשם

יתברך על הניסים ועל הנפלאות שעשה
לאבותינו בימי חנוכה, שהושעים משונאיםם,
ועל ידי ההכרה בניסים והחסדים שהשם יתברך
עשה עם כל אדם בפרטיו בכל יום.

❖ **אשר האיש שזוכה לקיים מצאות**
הדלקת נר חנוכה וממצוות הلال וההודה באמונה
פשטות ותמייה, בධילו ורחמיו כראוי, זוכה
لتיקונים אלו, היאנו למידות הטובות
המבראות בסעיף זה.

הപלה

[ספר לקובוטי תפילות א' - תפילה ז']

וזכו לקיים מצאות הדלקת נר חנוכה
כראוי, בכל פרטיה ודקדוקיה וכוננותיה ותריג
מצאות התלויים בה, ולקים כל המצוות של
חנוכה בשמחה גדולה, להודות לך ולברך
ולומר הלו שלם שמחה וחודה רבבה
ובהתעוררות גдол, בקדושה ובתרה גдолה. כי
ברחמייך הרבים קבועה לנו שמנות ימי חנוכה,
לחודות ולהלל לשמק הגדל, שהם שעשו עולם
הבא.

הרחמים, שהם בחינת כל יסוד התפלה,
כما אמר רבותינו ז'יל, שנטעטף
הקדוש-ברוך-הוא כל-כך-כבד ולמדו סדר
תפלה, ואז גילה לו השלוש-עזרה מידות של
רחמים, ומשם ממש השלים-עזרה מידות של
שהתורה נדרשת בהם, שהם כל התורה
הקדושה.

יעיקר אוורות הדיקנא קדישא נשבון
מחנית שתי פאות, מבואר בכתב האר"י
ז'יל; ועל-כן אווי לו למי שנגע, חס ושולום,

להשחת שערת מהדיינא קדישא
ומהיפות הדקדושים בשאט-נפש, בזדון, בمعال
אווי לו, אווי לנפשו! כי עוקר עצמו ונפשו מאלי
ישראל ואין לו חלק בתורת משה, חס ושולום.

ומלחמת שהחכמת חיצוניות אורבים מאד
להיות יכולין לינוק מהחכמה תחתה דקדושה
הניל, ואז יכולין להתגבר בחכמת הפילוסופיה
והאפיקורוסות שלhon, על-כן במדינות שהרגילו
עצמם להתדמות להעכו"ם במלבושיםם וכיכא,

עד שהרגילו מחמת זה להשחת פאת זקנים
וקצת מהפאות, וחץ ממה שעבורין על חמשה
לאוין שהזורה התורה הקדושה בעין זה, הוא
גם-כן כאילו עבורין על כל התורה כולה, חס
ושלום, כי כל התורה תלוי זהה. ועל-כן שם
במדינות אלו הניל, נפתחה מחד חכמת
הפילוסופיה והאפיקורוסות כיודע.

צליל

[ספר אורוצר היראה - צליק - דמ"ח]

מה שבכל דור ודור נמצא צליק אמרתי
שהוא בחינת משה, שידוע להלך נגד רוחו של כל
אחד, שעיל ידו היה מעשה שלם והו
שבים כולם בתשובה שלמה, וכל מי שמאמין בו
ומתקרב אליו יוכל למצוא עצמו בתוך זה
הצדיק, כי הוא שורש כל נפשות ישראל כולם.

אך הבעל דבר מוגרה מאד להרבות
במחולקת דיביך, על זה הצדיק הגדל בעצמו,
עד שלפעמים מכנים טינה גם בל שאר
הצדיקים חילוק עלייו, ושזה בחינת המחלוקת
שהקלקו השבטים על יוסף, אך אף על פי כן סוף
כל סוף יודו הכל על האמת ויישבו כולם אליו,
כמו שהיה בעני השבטים עם יוסף הצדיק, עיין
מחליקת, אות נ"ד.

חלה מורה למד

[סימן תק"ה]

אמר [רבינו ז'יל]: אם היו מהפכנים את
האדם (רצו לו) לומר לראות את פנימיותו היו
רואין שבכל גיד וגיד מגדי תליים אלפי
אלפים ורבי רבוות עולמות.

עלאת

[עצות המבווארות - חנוכה, ג']

❖ **ימי חנוכה הם ימי הל והודה**
להם יתברך. היאנו שבימים אלו ראוי להתבונן
בנסים ובנפלאות שעשה ה' יתברך עם אבותינו
בימים ההם והחילים משונאיםם. ועל נסים אלו
יש להודות ולהלל, ולהאמין שהשם יתברך
עשוה נסים ונפלאות ליישראל בכל דור ודור
ומצאנו זכרונות לרברכה (בгадה של פסח): **בכל**
דור ודור עומדים עליינו לבלוותינו, והקדוש ברוך
הוא מצינו מידם. וכן צריך כל אדם לדעת שה'
יברך עשו עמו בכל יום ויום נסים ונפלאות,

שבת שלום...